

KAJ SE BO DOGAJALO V NOVEMBRU

1. nov., sreda: **VSI SVETI – zapovedan praznik.**

Svetost ni za izbrance. Je krščanska poklicanost in poslanstvo. A ne samo za nekatere, ampak za VSE. Torej se vsi potrudimo, da bomo sledili Bogu in njegovemu načrtu za nas. Pri maši na ta dan prisluhnimo blagrom, ki predstavljajo praktično hojo za Jezusom.

2. nov.: Spomin vseh rajnih: Ko molimo za naše pokojne, premišljujemo predvsem skrivnost vstalega Kristusa. S tem priznamo, da obstaja končni cilj nas vseh: večno življenje pri Bogu. "V nebesih sem doma," to je naš cilj.

5. nov.: ZAHVALNA NEDELJA je tudi za vse nas priložnost, da se začnemo zahvaljevati. "Zahvaljajte se Gospodu, ker je dober." Za vero, za vse, kar imamo, zmoremo, vemo, da živimo, dihamo, delamo, hodimo, mislimo, pojemo, ljubimo, pomagamo, ... Kaj pa imamo, česar nismo prejeli po ljubezni Boga Očeta do nas?

19.-26. nov.: Začenja se 7. **SVETOVNI DAN UBOGIH:** "Ne obrni svojega obličja od siromaka." Delitev s sočlovekom mora biti odgovor na njegove konkretne potrebe in ne osvoboditev od tistega, kar mi je odveč. In začenja se tudi **TEDEN ZAPOROV**, letos ga navdihujejo psalmi z naslovom: **Nebesa pripovedujejo o Božji slavi, zato povzdigni oči.**

26. nov.: Sklep tedna zaporov; začetek **TEDNA KARITAS** in nedelja **JEZUSA KRISTUSA, KRALJA VESOLJSTVA**, zadnja nedelja v cerkvenem letu. - Vsakega kralja je treba okronati in posaditi na prestol. Tvoja krona, Jezus, pa ni iz pravljice. S tvoje krone polzijo kapljice krvi skozi vse rodove zemlje, da opravičijo slehernega Adamovega otroka. Povzdignjen na svoj prestol izrekaš besede odpuščanja in brezmejne ljubezni. (po Alenki Mikac)

**BOŽJA ROKA NI NIKOLI TAKO MILA KOT TAKRAT,
KO NAM JE NAJVEČJA SILA.**

MOLITEV: POMAGAJ MOJI NEVERI

Dragi Bog,
ko se pričnem spraševati, zakaj ne odgovarjaš na moje molitve ali zakaj se ni zgodil čudež, na katerega tako zelo čakam, vem, da je moja vera upadla.

Gospod, vem, da Tebi ni nič nemogoče in da lahko storiš kar koli, vendar sem v dneh, ko je moja vera pod hudim pritiskom in zlahka popustim dvomom.

Čeprav verjamem v to, kar si obljubil, nisem vedno dovolj močan, da bi ne podvomil ali postal omahljiv v svojem zaupanju. Ko danes molim, premišlujem o tvoji besedi iz Markovega evangelija: **Vse je mogoče tistemu, ki veruje.**« *Mr 9,24*

Gospod, prosim Te, da mi pomagaš in umiriš viharje, s katerimi se soočam. Prosim Te za milost, da bi potrpežljivo čakal nate in vztrajal v veri, dokler ne dovršiš svojih čudežev. Naj ne obupam nad teboj v dneh, ko je moja vera šibka.

Namesto tega naj raje počivam v tvojem zagotovilu in se veselim v upanju, da lahko storiš, kar si obljubil, da se bo zgodilo v mojem življenju. Gospod, hvala, ker si odgovoril na moje molitve.

Moja vera ne bo nikoli več enaka. Moja prihodnost počiva v tebi, moj Bog! V Jezusovem imenu. Amen.

ŽIVLJENJE NAS Z BOLEČINO BRUSI V DRAGOCENE KAMNE.

KJE SI BOG, DA TO DOPUŠČAŠ?

Gledam novice, kaj se dogaja po svetu. Zakaj Bog dopušča toliko trpljenja nedolžnih ljudi in otrok? Bog nas tako močno ljubi, da nam pušča osebno svobodo. A ko človek obrača Bogu hrbet, zlorablja to svobodo, da širi po svetu zlo, povzroča strah. Zakaj? Da polni svoj ego.

Se kdaj vprašamo, kaj lahko mi sami naredimo, da ne bo vojne?

Poskrbimo za to, da bo med nami mir, da ne bomo širili laži, žaljivih vesti, da bomo pazili na jezik, da bomo spoštovali druge, jim pomagali, da bomo živeli pošteno, pravno v družini in z vsemi sosedi. Okrog sebe širimo mir.

Zelo pomembna stvar za ohranitev miru je **molitev**. Molitev rožnega venca, ki je najboljšo orožje za vzpostavitev miru v sebi, v družini, ki spravlja ljudi med seboj, vse združuje v objem. Je najboljšo orožje, da dušo popelje v mir in da strah zbledi.

Prav gotovo ima vsak od nas že kakšno osebno izkušnjo, kako mu je molitev pomagala v težkih situacijah. Ne pozabimo tega. Mati Marija komaj čaka, da se obrnemo k njej in jo prosimo za milosti, ki nam bodo pomagale živeti. Molitev rožnega venca rešuje, opogumlja, zbližuje mene z Bogom in mene z ljudmi.

Ni samo oktober mesec rožnega venca. V vsaki stiski, strahu, težavi, dvomu dela čudeže, če ga molimo z zaupanjem v Božjo pomoč.

OTROCI, KI SO LE ZA KRATEK ČAS OSVETLILI NAŠA ŽIVLJENJA

Veliko govorimo o žalovanju, ko nas za vedno zapusti ljubljeni človek, a nikoli o njem, kadar izgubimo nerojenega otroka. Ko se starši soočijo z izgubo otroka v nosečnosti ali kmalu po njej, jim okolica včasih 'dovoljuje' kratek čas žalosti, potem pa se od njih pričakuje, da 'bodo šli naprej', da bodo spet takšni, kot so bili pred izgubo in bodo kmalu tudi storilnostno enako učinkoviti. To jim pogosto tudi z besedami povedo. A vse to so nerealna pričakovanja

ljudi, ki osebne izkušnje z izgubo nimajo. In takšne besede v srce žalujoče osebe zarežejo kot oster nož.

Žalovanje po izgubi otroka ne traja le mesec ali dva, ampak leto, dve ali več. Pri tem se v različnih obdobjih prepletajo različni občutki: od krivde, jeze, nemoči, otopelosti, močne žalosti, do težav s spanjem, ljubosumja do drugih nosečnic, različnih strahov in še drugih znakov žalovanja, saj vsaka ženska žaluje po svoje.

Kako se odzvati, nuditi podporo? Ko starši izgubijo otroka, so najbolj primerne besede iskrenega sožalja. Primerne geste so stisk roke, objem. Včasih starši potrebujejo nekoga, ki v tišini sedi ob njih, ko skozi solze lahko govorijo o svojih občutkih – znova in znova. Tako lahko okolica (sorodniki, prijatelji, sodelavci) za žalujoče naredi največ s sočutjem in priznanjem njihovega otroka.

PRAZNIK ZAHVALE

so poznala že starodavna ljudstva, ki so v znamenje zahvale in prošnje za blagoslov darovala ječmenove snope, poljedelska ljudstva pa so darovala enoletno jagnje. Z nastopom judovstva oziroma z izhodom judovskega ljudstva iz egiptovske sužnosti je zahvala dobila bogoslužni in odrešenjski pomen.

Praznik zahvale je **dan hvaležnosti in zahvaljevanja**, vendar ne le za letino in pridelke, ki jih je dala narava, ampak tudi za druge darove, npr. za spoznanje, svobodo, dobroto, dom, čas, vero. Zahvala zajema vse naše življenje – vse, kar smo in kar imamo.

Na zahvalno nedeljo se želim zahvaliti vsem, ki ste na najrazličnejše načine dejavni v naši župniji. Hvala vsem župnijskim sodelavcem za vso pomoč in delo v župniji, članom ŽPS in ključarjem, članom Župnijske karitas, pevcem, katehistinji, bralcem Božje besede. Hvala vsem, ki skrbite za urejenost cerkve, za oltarne prte, tistim, ki čistite župnišče in učilnice, ministrantom, za krašenje, hvala za vse vaše prispevke za vzdrževanje župnije in za duhovnika. Hvala za mesečni župnijski list. Hvala vsem za vse, kar dobrega storite za skupnost.

